

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ**

΄Ομάδα ΄Αναρχοσυνδικαλιστῶν

Σύντροφοι στή μισθωτή σκλαβιά

Πρίν λίγες μέρες μάθαμε από τόν τύπο ὅτι ὁλοκληρώθηκα ἡ ἀπάτη πού στήθηκε ἀπό τούς λακέδες τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καί τ' ἀφεντικά πίσω ἀπό τήν πλάτη μας.

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί φέτος οἱ αὐτοδιορισμένοι "προστάτες" μας παζάρεψαν μαζί μέ τ' ἀφεντικά τή τιμή τῆς ἐργατικῆς μας δυναμῆς. Ἡ ἀπάτη τέλειωσε μέ τό νά καθορίσουν 15% αὐξήσεις τῆ στιγμῇ πού ὁ τιμάρημος καί τά κέρδη τῶν ἀφεντικῶν ἔχουν ἀνέβη στά υψ. Αὐτή ἡ ἀπάτη θά συνεχίζεται ὅσο ἐμεῖς θά ἀφήνουμε νά διευθύνουν τόν ἀγῶνα μας καί νά ὀρίζουν τίς τύχες μας οἱ λακέδες τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καί οἱ ρεφορμιστές ὅλων τῶν κομμάτων πού ἔχουν καταντήσει τή συνδικαλιστική γραφειοκρατικούς μηχανισμούς καί κυριολεκτικά αποτελοῦνται ἀπό τά Διοικητικά Συμβούλια, δηλαδή ἐμπιστους τῶν κομμάτων καί τῶν ἀφεντικῶν καί μιά χούφτα ψηφοφόρους πού δίνουν στά Δ.Σ. ἐν λευκῇ τήν ἐγκρισήτους στ' ὄνομα ὅλων τῶν ὑπόλοιπων ἐργατῶν.

Αὐτό εἶναι ἀνασταλτικός παράγοντας γιά τή δημιουργία ἐνός αὐτόνομου μαζικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ὅπου θά συμμετέχουμε ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι κόντρα στ' ἀφεντικά καί στά ὄργανά τους.

Σύντροφοι στή καθημερινή ἀθλιότητα

Δέν πρέπει νά πιστεύουμε στίς ὑποσχέσεις πού σκορπίζουν δεξιά καί ἀριστερά οἱ ἐργοπατέρες τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καί τῶν κομμάτων ἀλλά νά προωθήσουμε σέ κάθε τόπο δουλειᾶς τή δημιουργία αὐτόνομων ἐργατικῶν σωματείων πού θά ἐκφράζουν τή θέληση τῆς συνέλευσης ὅλων τῶν ἐργατῶν χωρίς νά ὑπάρχουν μόνιμοι ἐκπρόσωποι καί ἀρχηγοί καί πού αὐτά θά καθορίζουν τήν στάση τῶν ἐργατῶν ἀέναντι σέ παζάρεματα ὅπως ἡ συλλογική σύμβαση.

Τή δημιουργία αὐτῶν τῶν αὐτόνομων ἐργαστασιακῶν σωματείων θά πραγματοποιήσουμε μέσα ἀπό τήν καθημερινή πάλη μας, στούς χώρους δουλειᾶς καί τήν καθημερινή ἐνεργοποίησή μας γύρω ἀπό τά προβλήματα μας. Τό βασικό ἐπιχείρημα πού προβάλλουν οἱ ρεφορμιστές ἐνάντια στ' αὐτόνομα σωματεῖα εἶναι ὅτι διασποῦν τήν ἐνότητα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Αντίθετα ὅμως τά αὐτόνομα σωματεῖα δέν διασποῦν ἀλλά ἐνώνουν τό ἐργατικό κίνημα γιατί αὐτά συνδέονται μεταξύ τους μέ ἄμεσα ἀνακλητοῦς ἀντιπρόσωπους ἀπό τούς ἐργάτες, πού θά ἀλλάζουν συνεχῶς μέσα ἀπό τήν γενική συνέλευση.

-ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

-ΚΑΤΩ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

-ΖΗΤΩ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

-ΖΗΤΩ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ι. Μισθωτή εργασία και κεφάλαιο

Ι. Τό 1886, στο Σικάγο η αστυνομία χτυπούσε τους έξε-
γερμένους εργάτες στους δρόμους.

2. Σήμερα, εκατό χρόνια από τότε, εξακολουθούμε να ζο-
με κάτω απ' την κυριαρχία της καπιταλιστικής παραγωγής.

Εξακολουθούμε να ζούμε σ' ένα κόσμο που θα μπορούσε
να ονομαστεί "εμπνευματικός κόσμος". Εξακολουθούμε
να είμαστε το βασικότερο εμπόρευμα από όλα τα εμπορεύ-
ματα. Τό εμπόρευμα που παράγει κέρδος. Καί αυτή η σχέση
πραγματοποιείται σήμερα μέ την κατανάλωση που μας ώθει
τό σύστημα να κάνουμε ακρίμη και σέ πράγματα άχρηστα ή
επιβυδύνα.

3. Τό εργοστάσιο, τό γιαπί, τό γραφετό, δέν είναι τί-
ποτε άλλο παρά χώροι στους οποίους καταναλώνεται ή έρ-
γατική μας δύναμη. Η εργατική μας δύναμη που έχει ήδη
περάσει στην ιδιοκτησία τοῦ καπιταλιστή από τή στιγμή
πού περνάμε τήν πόρτα αὐτῶν τῶν χώρων.

4. Έτσι ή εργατική μας δύναμη έχει χάσει κάθε δημιου-
ργική ικανότητα μπαίνοντας στην υπηρεσία τοῦ καπιτα-
λιστή που δέν τόν ενδιαφέρει ή κοινωνική εθιμερία άλ-
λά τό κέρδος. π.χ Πολεμική βιομηχανία, χωροταξία, οίκο-
λογικό πρόβλημα, γραφειοκρατία κ.λ.π.

5. Ο καπιταλιστής είναι που κατέχει και τό προϊόν τῆς
εργασίας μας ενώ εμεῖς εἴμαστε τελείως άποξενωμένοι
απ' αὐτή. Δηλαδή, ή εργατική μας δύναμη δέν είναι τίπο-
τε άλλο παρά μία μορφή τοῦ κεφαλαίου και τό κεφάλαιο
δέν είναι τίποτε άλλο παρά μία μορφή συσσωρευμένης έρ-
γατικής δύναμης.

6. Σέ μᾶς άπομένουν τά λίγα ψίχουλα που λέγονται μισθός
ή άλλιως τιμή τῆς εργατικής δύναμης. Αὐτή είναι ή δια-
δικασία τῆς αγοραπωλησίας που λέγεται μισθωτή εργασία.

7. Όσο λοιπόν θά υπάρχει κεφάλαιο θά υπάρχει και μισ-
θωτή εργασία και όσο θά εἴμαστε υποχρεωμένοι νά πουλά-
με τήν ίδια μας τήν ζωτικότητα και δύναμη γιά εργασία
στ' άφεντικά, θά στηρίζουμε κι αὐτούς που κουμαντάρουν
τήν σημερινή κοινωνία και έξουσιάζουν, μέ τά μέσα πλύσ-
ης έγκεφάλου και καταστολής, τή σκέψη μας και τή θέ-
λησή μας.

8. Μέσα σ' αὐτό τό καθεστώς τῆς μισθωτῆς εργασίας, σέ
μᾶς δέν μένει ούτε μία στιγμή που ή ανθρώπινή μας ύ-
πόσταση νά πραγματώνεται.

9. Ο βασιικός θεσμός πάνω στον οποίο στηρίζεται αὐτή ή
σχέση είναι ή ιδιοκτησία. Αὐτή εἶτε είναι ιδιοτική εἶ-
τε κρατική είναι ο βασιικός ὅρος γιά τήν ὕπαρξη τῆς ση-
μερινῆς οργάνωσης τῆς οίκονομίας που στηρίζεται στην
έκμετάλευση τῆς μισθωτῆς εργασίας απ' αὐτούς που κατέ-
χουν τά μέσα παραγωγῆς.

II. Ίδιοκτησία καί κράτος

- I. Τό κράτος εἶναι ὁ πολιτικοοικονομικός μηχανισμός πού μέ τά ὄργανά του στηρίζει καί καθαγιαίνει τό σύστημα τῆς ἐκμετάλευσης.
2. Τό κοινobούλιο - τά δικαστήρια - οἱ φυλακές - ὁ στρατός - ἡ ἀστυνομία - οἱ νόμοι ἔχουν ἓνα καί μόνο προορισμό. Νά καταστέλλουν τήν ταξική πάλη. Νά κρατᾶνε ὅσο μποροῦν τούς ἐργάτες ὑποδουλωμένους στό ζυγό τῆς μισθωτῆς ἐργασίας.
3. Ἡ κυριαρχία αὐτή τοῦ κράτους πάνω σέ κάθε ἐκδήλωση τῆς ζωῆς εἶναι καί ἡ ἐξουσία του.
- Τό κράτος δέν διστάζει σέ καμία περίπτωση νά ἐπιβάλλει τήν ἐξουσία του μέ τή βία τῆς θεσμοποιημένης τρομοκρατίας (ἀστυνομία, στρατός, κ.λ.π.).
4. Τό κράτος λοιπόν εἶναι μηχανισμός ἄρρηκτα δεμένος μέ τήν μισθωτή ἐργασία καί πρέπει νά χτυπηθεῖ ἀπ' αὐτούς πού μάχονται ἐναντίον της.
5. Στίς παλιότερες μορφές ἀνάπτυξης τοῦ κεφαλαίου (ιδιωτική οἰκονομία-ἐλεύθερο ἐμπόριο), ἡ ἰδιοκτητρία τάξε ἔιχε καί τή διεύθυνση τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Δηλαδή, ὁ καπιταλιστής καθόριζε τό τί καί πόσο θά παράγει χωρίς καμία κεντρική παρέμβαση. Τό κράτος περιοριζόταν μόνο στό νά ἐπιβάλλει τό νόμο καί τήν τάξη πού θά στηρίζει τό κεφάλαιο.
6. Σήμερα ἡ ἀνάπτυξη τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν (γίγαντισμός) καί ἡ τάση τῆς παραγωγῆς νά ὑποσκελίσαι τήν κατανάλωση καθιστᾷ ὀλοένα καί περισσότερο ἐμφανή τήν ἀνάγκη μιᾶς κρατικῆς διεύθυνσης τῆς οἰκονομίας.
7. Αὕτη ἡ ἀνάγκη ὁδηγεῖ ὥστε τό κράτος τείνει νά ἀναλάβει τόν ὀλικό ἔλεγχο τῆς κοινωνίας ἐπεντείνοντας τήν κυριαρχία του ἀκόμη καί στήν παραγωγή.
8. Αὕτη ἡ τάση ἀναδιάρθρωσης τῆς καπιταλιστικῆς παραγωγῆς ἀκολουθεῖ τρία παράλληλα μοντέλα (μέ σημαντικές ομοιοότητες ὅσο καί διαφορές). α) Τό μοντέλο τῆς παρέμβασης τοῦ κράτους στήν παραγωγή (κρατικός παρεμβατισμός - Σουηδία, κ.λ.π.). β) Ἡ συγχώνευση τῆς ἰδιοκτητρίας καί τῆς διευθύνουσας τάξης μέσα στό κράτος (κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός), καί γ) Ἡ κρατικοποίηση τῆς παραγωγῆς (κρατικός καπιταλισμός - Ρωσία).
9. Τό ἀντικαπιταλιστικό - ἀντικρατιστικό κίνημα πρέπει κατὰ τή γνώμη μας, νά λάβει ὑπόψη του αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλλαγές στή φύση τοῦ συστήματος γιᾶ τόν καθορισμό τῶν παραπέρα στόχων καί τῆς πραχτικῆς του.

III. Ρεφορμιστικός ἢ ἐπαναστατικός συνδικαλισμός.

- I. Ἀπό τίς πρῶτες κιόλας ταξικές συγκρούσεις δύο ἦταν τά βασικά ρεύματα μέσα στόν συνδικαλισμό. Ὁ ρεφορμιστικός (μεταρρυθμιστικός) συνδικαλισμός καί ὁ ἐπαναστατικός συνδικαλισμός.

2. Ὁ ρεφορμισμός σάν ἀντίληψη δέν βλέπει τό συνδικάτο σάν τό ὄργανο τῶν ἐργαζομένων γιά τόν ἀγῶνα πρὸς τὴν ἐπανάσταση καί γιά τὴν ἐπανάσταση, ἥ, στήν καλύτερη περίπτωση, βλέπει τό συνδικάτο σάν βοηθητικὸ ὄργανο τῆς πολιτικῆς ὀργάνωσης (τοῦ κόματος) ποὺ προωθεῖ κατ' αὐτὸν τὴν ἀλλαγὴ (μαρξισμός - σοσιαλδημοκρατία κ.λ.π.).
3. Ἀφαιρῶντας λοιπὸν ἀπὸ τό συνδικάτο αὐτὸν τόν βασικὸ (κατὰ τὴν γνώμη μας) ἱστορικὸ του ρόλο τό καθιστᾷ ἓνα διαιτητικὸ μεσολαβητικὸ μηχανισμό, ἓνα τράστ ποὺ ρυθμίζει τὴν τιμὴ καί τίς συνθήκες ἀγοραπωλησίας τῆς ἐργατικῆς δύναμης.
4. Αὐτὸ ἔχει σάν συνέπεια, σὸ μοντέλο ὀργάνωσης ποὺ προτείνει ὁ ρεφορμιστικὸς συνδικαλισμός, νὰ μὴ δίνει κάποια ἀντι-ιεραρχικὴ πλατφόρμα γιά τό μέλλον ἀλλὰ νὰ διατηρεῖ ἐξουσιαστικὲς κατακλύφες ὀργανωτικὲς μορφές τοῦ καπιταλισμοῦ.
5. Αὐτές οἱ μορφές στηρίζονται στήν ἱεραρχία καί τὴν ἐκπροσώπηση. Στὴν ἔλλειψη κάθε αὐτονομίας καί στὴ συγκεντρωτικὴ διαδικασία λήψης τῶν ἀποφάσεων ἀπ' τὴν κορυφή.
6. Ἀκόμα, αὐτές οἱ ὀργανωτικὲς μορφές τοῦ ρεφορμισμοῦ καταργοῦν κάθε δικαιοδοσία τῶν ὀργανώσεων βάσης, ποὺ τίς καθιστοῦν φερέφωνα τῶν ἀποφάσεων τῆς κεντρικῆς διοίκησης.
7. Στὴ σημερινή φάση ἀνάπτυξης τοῦ κεφαλαίου, σέ πολλὲς περιπτώσεις, ὁ ρεφορμιστικὸς συνδικαλισμός καί τὰ θεσμοποιημένα συνδικάτα ἐνσωματώνονται σὸ κράτος ἀποτελῶντας συστατικὰ του μέρη (συνδιαχείριση - Ἀγγλία, Γερμανία, Σουηδία, κ.λ.π.).
8. Στὴν Ἑλλάδα, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δέν ὑπάρχει παράδοση ἐπαναστατικοῦ συνδικαλισμοῦ. Τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα τό μονοπωλοῦν οἱ ἐκάστοτε ρεφορμιστικὲς παρατάξεις (κυβερνητικὲς ἢ μαρξιστικὲς).
9. Τὸ μοναδικὸ οὐσιαστικὸ συνδικάτο, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἑργατῶν Ἑλλάδας (ΓΣΕΕ) εἶναι ἓνας θεσμοποιημένος μηχανισμός, παρακλάδι τοῦ ὑπουργείου ἐργασίας, ποὺ καθορίζει τὰ πράγματα στὸν κόσμο τῆς ἐργασίας μέσα ἀπὸ ἓνα παρασηκηνικὸ κλίμα.
10. Οἱ ἐπιμέρους κλαδικές, δημοεπαγγελματικὲς ὀργανώσεις δέν ἔχουν οὐσιαστικὴ πρόσβαση στοὺς ἐργαζόμενους καί περιλαμβάνουν μόνο τὰ μέλη καί τοὺς ὁπαδοὺς τῶν τεσσάρων κύριων παρατάξεων ποὺ ὁρῶν σ' αὐτές (ΑΕΜ ΕΣΑΚ, ΠΑΣΚΕ, ΠΕΣΠ).
11. Ἡ ὅλη λειτουργία αὐτῶν ὀργανώσεων συνίσταται σ' αὐτὴ τὴ διαδικασία: μιὰ φορά τό χρὸνο ἡ βάση καλεῖται καί ἐκλέγει τὰ διοικητικὰ συμβούλια. Ἀπὸ κεῖ καί πέρα αὐτὰ ἀποφασίζουν καί ἡ βάση ἐκτελεῖ. Αὐτὰ ἀποφασίζουν τίς ἀπεργίες καί ἡ βάση ὑπακούει. Ὅποτε αὐτὰ κρίνουν ἀναγκαῖο καλοῦν τὴ βάση σέ συσκέψεις ὅπου τῆς ἐκθέτουν τὴν πολιτικὴν τοὺς.
12. Αὐτὴ ἡ κατάσταση ἔχει ὁδηγήσει σέ τέτοιο τέλος τὸ ἐργατικὸ κίνημα ὥστε σχεδὸν καμιὰ οὐσιαστικὴ σύγκρουση δέν ἔχει γίνεи τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια.

13. Οι λίγες προσπάθειες άμεσης δράσης άπ' τήν πλευρά των εργατών χτυπιούνται μέ βία άπ' τό κράτος καί τά ρεφορμιστικά σωματεία. Π.χ. κινητοποιήσεις τοῦ κλάδου των οικιακῶν συσκευῶν, των οικοδόμων, κ.λ.π.

IV. Ἐπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς καί ὀργάνωση

1. Ἀντίθετα άπ' τόν ρεφορμιστικό, ὁ ἑπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς ἐκφράζει τήν ἀντίληψη τῆς ἀλλανῆς τῆς κοινωνίας μέσ' άπ' τήν κίνηση των ἑπαναστατημένων μαζῶν. 2. Κατά τήν άποφή μας, αὐτή ἡ ἀντίληψη δέν εἶναι άπόρροια μιᾶς ἑπαναστατικῆς ιδεολογίας, ἀλλά ιστορικῆ ἐκφραση τῆς πάλης των τάξεων στό ὀργανωτικό πεδίο. Δηλαδή, ὁ ἑπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς δέν εἶναι μιᾶ θεωρία γεννημένη στά μυαλά κάποιων σοφῶν ἀλλά ἕνα ἑπαναστατικό κίνημα γεννημένο μέσα άπό τήν πάλη των τάξεων.

3. Ὁ ἑπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς βασίζεται σέ δύο πράγματα: α) στήν άμεση δράση καί β) στήν ἀντιεξουσιαστική ὀργάνωση.

4. Ἡ άμεση δράση εἶναι ἡ πρακτική πού ἐξασκεῖται άπό τή βάση των εργατῶν χωρίς τῆ μεσολάβηση διαιτητῶν καί μεσαζόντων. Τό κύριο στοιχεῖο της εἶναι ἡ άπ' εὐθείας ταξική σύγκρουση των εργατῶν μέ τά άφεντικά, πού δεύνει τίς ἀντιθέσεις ἐξασκώντας ἑπαναστατικούς τρόπους πάλης. Ἄγρια άπεργία, σαμποτάζ στήν παραγωγή, κ.λ.π.

5. Αὐτός ὁ τρόπος δράσης πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἑπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τίς ρεφορμιστικές μαλακίες περί διαιτησίας καί τοῦ συνδικαλισμοῦ των τριτοβαθμίων ὀργάνων.

6. Ὁ ἑπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς σάν θεωρία ὀργάνωσης ὑποστηρίζει τήν ὀργάνωση των εργατῶν μέσα σέ ἐπίπεδα συνδικάτα πού λειτουργοῦν βάσει των άρχῶν τῆς άποκέντρωσης, τῆς αὐτονομίας, τῆς ἀνακλητότητας καί τοῦ πλουραλισμοῦ.

7. Τό ἑπαναστατικό συνδικάτο εἶναι μιᾶ δημοσπονδία αὐτόνομων ὀργανώσεων των εργατῶν στόν τόπο παραγωγῆς.

8. Αὐτές οἱ ὀργανώσεις άποτελοῦν τίς βασικές ἐλεύθερες δομές άπό τίς ὁποῖες σχηματίζεται τό ἑπαναστατικό συνδικάτο.

9. Ἡ ἐλεύθερη συμμετοχή των εργαζομένων σ' αὐτά τά συμβούλια βάσης καταργεῖ τό ρόλο τοῦ συνδικάτου σάν μεσολαβητῆ καί τράστ τῆς εργατικῆς δύναμης καί τό καθιστᾷ ὄργανο των μαζῶν γιά τήν άπό κοινοῦ ἐξάσκηση τῆς άμεσης δράσης.

10. Ὅλες οἱ άποφάσεις κατά συνέπεια, παίρνονται άπό τήν βάση μέσα άπ' τίς συνελεύσεις των συμβουλίων βάσης καί συγκεντρώνονται σέ τοπικά καί εὐρύτερα ἐπίπεδα άπό τοῦς πάντα ἀνακλητοῦς καί ἐναλλασσόμενους ἀντιπροσώπους.

11. Αὐτό σημαίνει ὅτι στό ἑπαναστατικό συνδικάτο ὅλες οἱ ἀρμοδιότητες εἶναι ἐκτελεστικές καί ποτέ άποφασιστικές. Ἡ μόνη πού άποφασίζει εἶναι ἡ βάση.

12. Ἡ λειτουργία τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδικάτου δέν στηρίζεται στὸ δημοκρατικὸ συγκεντρωτισμὸ ἀλλὰ στὸν ἐπαναστατικὸ πλουραλισμὸ. Δηλαδή, κἀθε ἀποφῆ μπορεῖ καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προπαγανδίζεται στὰ κοινωνικὰ πεδία ἀνεξάρτητα ἂν εἶναι μειοψηφία ἢ πλειοψηφία.

13. Τὸ ἐπαναστατικὸ συνδικάτο, λοιπόν, εἶναι ἡ ἐλεύθερη ὁργάνωση τῶν μαζῶν στὸ χῶρο παραγωγῆς. Εἶναι ἡ φυσικὴ ὁργάνωση τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ἐπαναστατικὴ συνδικαλισμὸς ἐργατικὴς διεκδικήσεις - Γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση.

1. Γιὰ τὸν ἐπαναστατικὸ συνδικαλισμὸ δέν ὑπάρχουν αἰτήματα, ὑπάρχουν ἀπαιτήσεις.

2. Τὸ ἐπαναστατικὸ συνδικάτο σάν φυσικὴ ὁργάνωση τῶν ἐργαζομένων στὸ χῶρο παραγωγῆς ἔχει ἓνα διπλὸ προορισμὸ. α) Τὴν προώθηση τῶν κατακτήσεων τῶν ἐργαζομένων μέσα ἀπ' τὴν ἄμεση δράση καὶ β) τὴν προώθηση τῆς ταξικῆς πάλης ἐναντίον τῶν ἀφεντικῶν καὶ τελικῶν στόχο τὴν κατάργηση τῆς μισθωτῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, καθὼς καὶ τὴν ἐλεύθερη ὁργάνωση τῆς κοινωνίας μέσω τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης.

3. Ὁ ἐπαναστατικὸς συνδικαλισμὸς συνδυάζει αὐτοὺς τοὺς δύο στόχους ὥστε μέσα ἀπ' τὴν καθημερινὴ σγκροση στὸ χῶρο τῆς παραγωγῆς νὰ ξεκαθαρίζει ὅλο καὶ περισσότερο ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴν γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση.

4. Ἡ αὐτοδιεύθυνση τῆς παραγωγῆς (καὶ τῆς ζωῆς) καταργεῖ τὴν ἰδιοποίηση τῆς ἐργασίας καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν ἐργαζομένων ἀπ' τὴν ἰδιοκτήτρια καὶ διευθύνουσα τάξη χειραφετώντας ἔτσι τὴν ἐργασία καὶ καταστρέφοντας τὴν οὐσία τοῦ ἐμπορεύματος ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάση τῶν σημερινῶν διαχωρισμένων κοινωνικῶν σχέσεων.

5. Ἡ ἀπὸ κοινὸν χρησιμοποίηση τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου χτυπᾷ τίς ἄλλοτριωμένες κοινωνικὲς σχέσεις φέρνοντας στὴ θέση τους τίς ἐλεύθερες σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

6. Ἡ μισθωτὴ ἐργασία σάν πρωταρχικὸ ἀνταλλακτικὸ ἐμπόρευμα παθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ τὴ θέση τῆς παίρνει ἡ ἐλεύθερη δημιουργία, ὅπου στηρίζεται στὴν ἀρχὴ τοῦ "ἀπ' ὅλους γιὰ ὅλους". Κατὰ συνέπεια, σ' ἓνα τέτοιο σύστημα ἐργασίας, ἡ κατανάλωση θὰ εἶναι αὐτὴ ποὺ θὰ καθορίζει τὴν παραγωγὴ ἐνὸς στὸ σημερινὸ ἐκμεταλτευτικὸ σύστημα ἡ παραγωγὴ καθορίζει τὴν κατανάλωση. Δηλαδή, ἡ παραγωγικὴ διαδικασία θὰ κρίνεται ἀπ' τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων.

7. Ἡ ὁργάνωση τῆς ζωῆς θὰ διευθύνεται ἀπ' τοὺς ἴδιους τοὺς παραγωγούς καὶ θὰ συντονίζεται μέσα ἀπ' τὰ συμβούλια τῶν παραγωγῶν.

8. Τὸ κράτος, ὁ στρατός, ἡ ἀστυνομία, τὰ σύνορα, τὰ σχολεῖα, ἡ πατριδα, ἡ οἰκογένεια γίνονται μουσειακὰ εἶδη, κόπρανα μιᾶς ἐποχῆς κοινωνικῆς δυσκοιλιότητος.

9. Σήμερα ποὺ ὁ καπιταλισμὸς φτάνει στὸ σημεῖο ἔκρηξής του, ἡ αὐτοδιεύθυνση εἶναι ἡ μόνη λύση.

VI. Ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικὴ ὁλότητα καὶ οἱ ἐπαναστατικὲς ἐργαστασιακὲς δυνάμεις.

1. Στὴν Ἑλλάδα σήμερα ὁ ἐργατικὸς συνδικαλισμὸς ἔχει πέσει κυριολεκτικῶς σ' ἓνα τέλμα.

2. Μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ ἐργοστασιακοῦ κινήματος Πίτσος, Α.Ε.Γ., Ἐσκιμὸ, κλπ καὶ τοῦ οἰκοδομικοῦ (23 Ἰουλίου - 25 Μᾶη) χάθηκε οὐσιαστικῶς ἡ εὐκαιρία στὸ νὰ ἀναπτυχθεῖ μιὰ ἄμεση δράση στοὺς χώρους παραγωγῆς, μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα οἱ ἐργάτες νὰ περιορίζονται στὸ φάιντασμα τοῦ μεσολαβητικοῦ συνδικαλισμοῦ ποῦ διεξάγεται στὰ παρασηφνία ἀπὸ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ρεφορμιστικῶν συνδικαλιστικῶν ἐνώσεων.

3. Παράλληλα τὸ κεφάλαιο ἀναδιπλώθηκε ἀνακατασκευάζοντας καὶ συμπληρώνοντας τὰ μέσα καταστολῆς τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Π.χ. Ἀπεργοσπαστικὸς μηχανισμὸς, ἐργατικὴ νομοθεσία, ΜΑΤ, διώξεις συνδικαλιστῶν, μαζικὲς ἀπολύσεις κλπ. μὲ ἀποτέλεσμα μιὰ ἀνοιχτὴ ἄμεση δράση σήμερα στοὺς τόπους παραγωγῆς νὰ εἶναι ἀδύνατη.

4. Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασις ἡ μόνη λύσις εἶναι ἡ προώθησις ἐπαναστατικῶν δυνάμεων μέσα στοὺς τόπους παραγωγῆς ποὺ θὰ συσπειρώσουν τοὺς ἐπαναστάτες ἐργάτες καὶ σὰν στόχο τοὺς θὰ ἔχουν τὴν προώθησις τῆς ἄμεσης δράσης.

5. Ἡ δράσις αὐτῶν τῶν δυνάμεων πιστεύουμε πῶς θὰ συνίσταται στὰ ἑξῆς πράγματα. α) νὰ χτυπήσουν τὸν ρεφορμιστικὸ συνδικαλισμὸ καὶ νὰ ξεσκεπάσουν τὰ παζάρια τοῦ μέτ' ἀφεντικῶς. β) Νὰ προωθήσουν ἐπαναστατικὲς μορφές δράσης ὅπως τὶς ἀγριεῖς ἀπεργίαι, τὶς καταλήψεις, τὸ σαμποτάζ τῆς παραγωγῆς, κλπ. γ) Νὰ προπαγανδίσουν τὴν λήψιν τῶν ἀποφάσεων ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἐργάτες μέσω τῶν γενικῶν συνελεύσεων καὶ νὰ κτυπήσουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐκπροσώπισης.

6. Ἐδῶ πρέπει νὰ διευκρινήσουμε ὅτι σὲ καμία περίπτωσις δὲν πιστεύουμε ὅτι αὐτὲς οἱ δυνάμεις μποροῦν νὰ ὑποκαταστήσουν τὶς πραγματικὲς ὁργανώσεις τῶν ἐργατῶν στοὺς χώρους παραγωγῆς.

7. Αὐτὲς οἱ δυνάμεις ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν καθορισμὸ τῆς δράσης τοὺς εἶναι οἱ καταλύτες τῆς ζύμωσης γιὰ τὴν προώθησις τῆς ταξικῆς πάλης διὰ μέσου τῆς ἄμεσης δράσης.